

Meewegen flexibele arbeid bij beoordeling middelenvereiste in kader beleid inzake voortgezet verblijf

JU

Circulaire

Aan:

*de Korpschefs Politieregio's
de Staf van de Koninklijke
Marechaussee*

*i.a.a: de Procureurs-Generaal
Onderdeel: Directie Beleid*

Datum: 2 maart 1998

Kenmerk: 683733/98/IND

Code: TBV 1998/4

Aard: Beleidswijziging

*Juridische achtergrond: Vr.Wet;
Vreemdelingencirculaire 1994, hoofdstuk B1/2.3 en B1/4.3*

Geldig van: 19 december 1997 tot 19 december 1999

Onderwerp: Meewegen van flexibele arbeid bij de beoordeling van het middelenvereiste in het kader van het beleid inzake voortgezet verblijf

Inleiding

In het Algemeen Overleg in de Tweede Kamer van 13 november 1997 (19 637, nr. 303) is het beleid met betrekking tot het voortgezet verblijf na verbreking van een huwelijk of een relatie besproken. Naar aanleiding van dit Algemeen Overleg heeft de Staatssecretaris van Justitie op 19 december 1997 de hierbij in afschrift gaande brief verzonden aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. De in deze brief aangekondigde beleidswijziging om flexibele arbeid mee te wegen bij de beoordeling van het middelenvereiste in het kader van het beleid inzake voortgezet verblijf, wordt in deze circulaire nader kenbaar gemaakt en toegelicht.

Flexibele arbeid

De hoofdregel blijft in stand dat de vreemdeling na het zoekjaar (zie B1/2.3.1 en arbeid B1/4.3.1 Vc) dient te beschikken over werk voor nog ten minste één jaar. Uitzendwerk werd, gelet op het onzekere karakter dat werken op uitzendbasis kenmerkt, niet aangemerkt als arbeid voor tenminste één jaar. Echter, inkomsten uit arbeid (inclusief uitzendwerk) op basis van een aantoonbare arbeidsovereenkomst met een duur van korter dan één jaar

kunnen, in afwijking van de hoofdregel, worden meegenomen indien op de peildatum (zie B1/2.3.2 en B1/4.3.2 Vc):

– door de betrokken vreemdeling reeds gedurende drie jaar aantoonbaar onafgebroken (al dan niet op basis van overeenkomsten met een bepaalde duur) gewerkt is en in die gehele periode een inkomen uit arbeid is verworven dat ten minste gelijk is aan het toepasselijke bestaansminimum in de zin van de Algemene bijstandswet (in dit geval de alleenstaande of éénoudergezin Abw-norm); en

– deze inkomsten uit arbeid voor nog minimaal zes maanden beschikbaar zijn. Dit kan worden aangetoond met behulp van een verklaring van de werkgever (bijvoorbeeld het uitzendbureau).

Kortdurende tijdvakken van werkloosheid, waarin ingevolge de

Werkloosheidswet een uitkering werd genoten, worden bij de driejaarsperiode als inkomen uit arbeid meegeteld. In deze driejaarsperiode mag het totaal van deze tijdvakken van werkloosheid niet meer dan 26 weken bedragen.

De vergunning tot verblijf kan worden verleend voor de duur van één jaar. De continuïteit van het verrichten van de arbeid wordt immers afgeleid uit het onafgebroken arbeidsverleden van drie jaar. Eerst na dit jaar is het beleid neergelegd in B11 Vc van toepassing.

Toelichting

Het meenemen van inkomen uit flexibele arbeid verhoudt zich – in tegenstelling tot het meenemen van inkomen uit gesubsidieerde arbeid, een uitkering, alimentatie of rente – met één van de algemene uitgangspunten van het beleid inzake voortgezet verblijf. Door de (langdurige) deelname aan het arbeidsproces, is het aannemelijk dat de betrokken vreemdeling (in zekere mate) is geïntegreerd in de Nederlandse samenleving.

Overgangsregeling Deze beleidswijziging gaat in op 19 december 1997. Dat houdt in dat deze beleidswijziging van toepassing is op alle zaken, waarvan de datum van de verbreking van de

(huwelijkse) relatie op of na 19 december 1996 ligt en de peildatum daarvoor op of na 19 december 1997 valt.

Voor alle overige gevallen is het beleid, zoals neergelegd in B1/2 en B1/4, ongewijzigd van toepassing.

Bijlage

Brief van 19 december 1997 van de Staatssecretaris van Justitie aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (19 637, nr. 306)

*De Staatssecretaris van Justitie,
Namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst,
J.G. Bos (plv.).*

Bijlage

Brief van de Staatssecretaris van Justitie

*Aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
's-Gravenhage, 19 december 1997*

Tijdens het Algemeen Overleg van 13 november 1997 (19 637, nr. 303) is het beleid met betrekking tot het voortgezet verblijf na verbreking van een huwelijk of een relatie besproken. Hierbij is een aantal vragen gesteld met betrekking tot de positie van vrouwen die de zorg hebben voor kinderen beneden de leeftijd van vijf jaar in het beleid inzake voortgezet verblijf.

Tijdens het Algemeen Overleg heb ik uw Kamer toegezegd om bij brief nader in te gaan op deze relatie. Ingevolge de beleidsregels zoals die zijn neergelegd in hoofdstuk B1 van de Vreemdelingencirculaire terzake van verbreking van een huwelijk of een relatie wordt, indien een vreemdeling verzoekt om een zelfstandige verblijfstitel na verlies van een afhankelijke verblijfstitel, allereerst beoordeeld hoeveel jaar het huwelijk of de relatie heeft geduurd. Heeft het huwelijk of de relatie drie jaar bestaan en heeft de vreemdeling respectievelijk 1 of 3 jaar op grond van het huwelijk of de relatie in Nederland verbleven, dan wordt beoordeeld of een vreemdeling in aan-

merking komt voor een vergunning tot vestiging, een vergunning tot verblijf om klemmende redenen van humanitaire aard of een vergunning voor een ander verblijfsdoel. Mede in verband met de positie van vrouwen die de zorg hebben voor kinderen beneden de leeftijd van vijf jaren zal ik nader ingaan op de vraag wanneer een vreemdeling in aanmerking komt voor een vergunning om klemmende redenen van humanitaire aard, omdat met name bij deze toets expliciet rekening wordt gehouden met de positie van vrouwen.

Een vreemdeling komt in aanmerking voor een vergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard indien hij banden heeft met Nederland en/of in Nederland verblijvende personen en/of indien terugkeer naar het land van herkomst redelijkerwijs niet verlangd kan worden. In het algemeen kan worden gesteld dat naarmate de vreemdeling langer in Nederland heeft verbleven het waarschijnlijker wordt dat voortgezet verblijf wegens klemmende redenen van humanitaire aard behoort te worden toegestaan.

In het geval van gescheiden vrouwen, wordt in het kader van de toets aan klemmende redenen overigens nog getoetst aan:

- de situatie van alleenstaande vrouwen in het land van herkomst;
- de maatschappelijke positie van de vrouwen in het land van herkomst;
- de vraag of in het land van herkomst een naar de maatstaven van dat land aanvaardbaar te achten opvang aanwezig is, indien dat noodzakelijk is;
- de zorg die de vrouwen hebben voor kinderen die hier te lande zijn geboren en/of een opleiding volgen;
- (sexueel) misbruik van vrouwen binnen het (verbroken) huwelijk of de (verbroken) relatie.

Indien een vreemdeling niet voldoet aan de toelatingsvoorwaarden voor een vergunning tot vestiging, een vergunning om klemmende redenen van humanitaire aard of een vergunning voor een ander verblijfsdoel, komt hij in aanmerking voor een zelfstandig verblijfsrecht. De vreemdeling wordt dan in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning voor het verrichten van arbeid in loondienst of als zelfstandige voor de duur van één jaar. De vreemdeling wordt geacht in dat jaar (het zogenaamde zoekjaar) werk te vinden, als hij nog geen arbeid ver-

richt. Heeft de vreemdeling geen of onvoldoende inkomsten in dat jaar, dan kan hij een beroep doen op de openbare kas. Na afloop van het zoekjaar komt de vreemdeling in aanmerking voor verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf indien de vreemdeling beschikt over werk voor nog ten minste 1 jaar waarmee ten minste de bijstandsnorm voor een alleenstaande of een éénouder gezin wordt verdiend. Hierbij wordt uitgegaan van de norm voor personen van 21 jaar en ouder, dat wil zeggen f 946,84 voor alleenstaanden en f 1325,58 voor alleenstaande ouders. Ook komt de vreemdeling in aanmerking voor verlenging van de vergunning tot verblijf indien hij na het zoekjaar arbeid als zelfstandige verricht waarmee duurzame en voldoende inkomsten worden verdiend. Conform mijn toezegging gedaan tijdens het Algemeen Overleg heb ik het door enkele leden van uw Kamer gedane voorstel om inkomen uit flexibele arbeid mee te wegen bij de beoordeling van het middelenvereiste nader bestudeerd. Ik ben daarbij tot de conclusie gekomen dat bij de beoordeling van het inkomen in het kader van het beleid inzake voortgezet verblijf inkomen uit uitzendwerk, mits de vreemdeling beschikt over werk voor nog ten minste 6 maanden en de vreemdeling reeds drie jaar met vergelijkbare korte termijn contracten heeft gewerkt, kan worden meegenomen.

Gezien het bovenstaande kom ik tot de conclusie dat de positie van vrouwen met de zorg voor kinderen beneden de leeftijd van vijf jaar in het kader van het beleid inzake voortgezet verblijf na verbreking van het huwelijk of de relatie voldoende is gewaarborgd. Indien vrouwen met de zorg voor kinderen beneden de leeftijd van vijf jaar op geen enkele wijze gronden kunnen aanvoeren waarop toelating om klemmende redenen van humanitaire aard kan worden toegestaan, lijkt het mij niet ongerechtvaardigd om van deze vrouwen te verlangen dat zij zelfstandig voorzien in hun eigen onderhoud en in dat van hun kinderen.

*De Staatssecretaris van Justitie,
E.M.A. Schmitz.*